

ΤΟ «ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ»,

Ἐπι τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας νομοθετικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου, ἢ Διεύθυνσις τοῦ « Ἐθνικοῦ Ἡμερολογίου » αἰσθάνεται τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ἀνά τὸ πανελλήνιον συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ γνωρίσῃ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ πολυτίμου ἐκείνου ἀνδρός, εἰς τὸ ὀργανωτικόν τοῦ ὁποίου πνεῦμα, τὴν βαθύνοιαν, τὴν σοφὴν πείραν καὶ τὸν ἐνθουσιώδη πατριωτισμόν, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἡ ἐπιτυχία καὶ εὐδόξως τῆς δημοσίας ταύτης ὑπηρεσίας, καὶ ὅστις, καθ' ὃν χρόνον οἱ πάντες ἐφρόνουσι ὅτι τὸ λαχεῖον θὰ ἀπετύγχανε, ἐν τούτοις κατάρθρωσε νὰ ἀποδοθῶσιν ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ

ὑπὲρ τὰ 6 ἑκατομμύρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀποτελεσματικωτέραν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον. Διότι ὁ νοῦς, ἡ ψυχὴ, ὁ στίβαρός βραχίων τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου — ποῖος θὰ τὸ ἀρνηθῆ; — ὑπῆρξε καὶ εἶνε ὁ κ. Γ. Κοφινᾶς.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ μόνον, διὰ τὸ ὅποιον δικαιούται νὰ ὑπερηφανευθῆ. Ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σειράν ἐπιτυχιῶν, δι' ὧν κατέκτησε ἀληθεῖς τίτλους ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἀριστοῦχος δικηγόρος, εἰσελθὼν διὰ διαγωνισμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῷ 1893, νεώτατος ἀκόμη, ἐγένετο, ἀναλαβὼν μετὰ διετίαν τὸ Δασονομικὸν τμήμα, ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νόμου περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σπουδὴν τῆς δασολογίας. Ἰδρυσε τὴν αἰσίως ἔκτοτε λειτουργοῦσαν δασοκομικὴν Σχολὴν Βυτίνης. Ἐκωδικοποίησε τοὺς περὶ δασῶν νόμους. Ἡ εἰσαγωγὴ του εἰς τὴν δασοκομικὴν νομοθεσίαν ἀποτελεῖ μοναδικὸν φαινόμενον εὐκρινείας καὶ μεθοδικότητος. Συνέγραψεν, ὡς εἰσηγητὴς τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος, περισπούδαστον Ἑρμηνεῖαν τῆς τελων. Νομοθεσίας. Συνέταξε

πλήρη νέον τελωνειακόν ὄργανισμὸν τῇ 1901 μὴ ὑποβληθέντα ἀτυχῶς ἐν τῇ Βουλῇ. Τμηματάρχης ἀπὸ τοῦ 1903 τοῦ σπουδαιότερου Τμήματος τοῦ ὑπουργείου, διευθύνει ἔκτοτε τὰς ὑπηρεσίας τοῦ χαρτοσήμου, τῶν φόρων καταναλώσεως, τῶν μονοπωλίων καὶ μεταλλείων, ὑπῆρξεν ἡ κραταιὰ χεὶρ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν ἐν τῇ νομοπαρασκευαστικῇ ἔργῳ του, ἀληθῆς in partibus ὑπουργός. Τῇ 1904 συνέταξε τὰ νομοσχέδια τῆς φορολογίας τῶν οἰνοπνευμάτων, τοῦ ζύθου, τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἄλλα, δι' ὧν ἐπροικίσθη τὸ Ταμεῖον τῆς Ἀμόνης.

Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ σύνταξις πλείστων μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων, οἷον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων. Οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ θαυμάζουν καὶ ἐξαίρουν τὴν γοργότητα τῆς ἀντιλήψεως, τὸ ἀκαταπόνητον τῆς ἐργασίας, τὴν εὐθυκρίσιαν, τὴν εὐρυμάθειαν, καὶ πρὸ πάντων τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀδαμάντινον χαρακτῆρα του, ἀνεπηρέαστον ἀπὸ μεροληπτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπολογισμῶν. Συνέγραψε καὶ ἐξέδωκε Ἑρμηνείαν τοῦ Νόμου περὶ τελῶν Χαρτοσήμου, καὶ ἐγένετο τῇ 1906 ὁ εἰσηγητῆς τοῦ νόμου, δι' οὗ ἀνακουφίσθη τὸ ἐμπόριον διὰ τῆς ἐλαφρύνσεως τελῶν ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν (chéque) κλπ. Ἄν καὶ πολυάσχολος, διευθύνων τὸ πλεόν πολυδαίδαλον Τμήμα, ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ 1908 καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Δελτίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», οὗ ὁ Α' τόμος ἀποτελεῖ σειρὰν πολυτίμων καὶ πρωτοτύπων δημοσιονομικῶν μελετῶν, ὀφειλομένων εἰς τὸν κ. Κοφινᾶν.

Εἰσήγαγε τὰς δημοπρασίας καὶ τὴν προμήθειαν τῶν εἰδῶν τοῦ μονοπωλίου καὶ ἄλλων ὠφελήσας τὸ δημόσιον πολλὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ὁργάνωσε τῇ 1908 καὶ διευθύνει ἔκτοτε τὴν πώλησιν τῆς «Κινίνης τοῦ Κράτους» πρωταγωνιστήσας οὕτω μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σάββα καὶ εἰς τὸν κατὰ τῆς ἐλονοσίας ἀγῶνα. Ἀποσταλεὶς τῇ 1905 εἰς Θεσσαλίαν ἐμελέτησε τὸ ζήτημα τῆς ζακχάρεως, περὶ οὗ ὑπέδαλε ὀγκώδη τόμον φωτεινοτάτης ἐκθέσεως. Τελευταῖον δὲ ὠργάνωσε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου εἰς πρότυπον κατάστημα τοῦ εἴδους του, ἐκεῖ ὅπου ἐπεκράτει ἕως χθὲς ἀληθῆς κυκεῶν.

Ἐπὶ πλεόν ἐγένετο ὁ συγγραφεὺς ὀλοκλήρου βιβλιοθήκης νομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν ἔργων.

Τοιοῦτος, ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίῃματι, ὁ νεαρός μὲν εἰσέτι, ἀλλὰ χαλκέντερος καὶ πολυῖδμων ἀνὴρ. Ἀληθινὸς πρῶστος ὑπάλληλος. Σκεπτόμενος, ἐργαζόμενος καὶ δημιουργῶν, ὅσον δέκα, ὅσον ἑκατὸν ἄλλοι. Κέρβερος ἄγριος τῶν δημοσίων συμφερόντων. Πατριώτης εἰλικρινῆς καὶ πεφωτισμένος, ὄχι τῶν λόγων, ἀλλὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ καθήκοντος. Πόσον διαφορετικόν θὰ ἦτο τὸ ἐλληνικόν Κράτος καὶ ἡ Πατρίς, ἂν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τοιαῦτα σεμνώματα εἰς τὰς κορυφὰς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐνσαρκοῦντα τὴν πρόοδον καὶ τὴν πραγματικὴν Ἀνόρθωσιν.